

چرا سوره های "سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى"، "وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا"، "وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى" را در نماز نمی خوانی؛ پشت سر تو افراد مسن و ناتوان و کسانی نماز می خوانند که کار فوری دارند.

از جابر بن عبدالله رضی الله عنهما روایت است که می گوید: معاذ بن جبل همراه رسول الله صلی الله علیه وسلم نماز عشاء را می خواند، سپس نزد قومش باز می گشت و همین نماز را برای آنها امامت می داد. و در روایتی آمده است: رسول الله صلی الله علیه وسلم به معاذ فرمود: «قَلُولًا صَلَّيْتَ بِسَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى، وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا، وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى، فَإِنَّهُ يُصَلِّي وَرَاءَكَ الْكَبِيرُ وَالصَّعِيفُ وَدُو الْحَاجَةِ»: «چرا سوره های "سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى"، "وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا"، "وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى" را در نماز نمی خوانی؛ پشت سر تو افراد مسن و ناتوان و کسانی نماز می خوانند که کار فوری دارند».

[صحیح است] [متفق علیه]

خانه های بنی سلمه در اطراف مدینه بود که معاذ بن جبل انصاری رضی الله عنه امامت نماز در میان آنها را برعهده داشت؛ معاذ رضی الله عنه علاقه ی زیادی به خیر و نیکی داشت و به دلیل محبتی که با رسول الله صلی الله علیه وسلم داشت و از طرفی مشتاق فراگیری علم و دانش نماز بود، در نماز جماعت به امامت رسول الله صلی الله علیه وسلم حضور پیدا می کرد و پس از آنکه نماز فرض را به همراه رسول الله صلی الله علیه وسلم می خواند، نزد قومش می رفت و همان نماز را برای آنها امامت می داد که این نماز در حق معاذ نافله بود و در حق قومش نماز فرض محسوب می شد. این عمل معاذ، با آگاهی رسول الله صلی الله علیه وسلم و تایید ایشان صورت می گرفت؛ اما گاهی معاذ رضی الله عنه نماز را طولانی می کرد حال آنکه شریعت اسلامی موصوف به آسان گیری می باشد؛ چون ثمره ی سختگیری، ایجاد نفرت است. وقتی به رسول الله صلی الله علیه وسلم خبر رسید که معاذ برخی از نمازها را طولانی می کند، به او توصیه فرمود که وقتی امام است، نماز را کوتاه بخواند و سوره هایی چون "سَبِّحِ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى"، "وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا"، "وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى" را مثال می زند، چون برای کسانی امامت می دهد که سن و سالی از آنها گذشته و پا به پیری گذاشته اند و افراد ناتوان با وی نماز می خوانند و کسانی که کار فوری دارند و طولانی خواندن نماز برای آنها میسر نیست. بنابراین مراعات حال آنها و کوتاه خواندن نماز بهتر است. اما وقتی که کسی به تنهایی نماز می خواند، هر اندازه بخواهد می تواند نماز را طولانی کند و مانعی برای آن وجود ندارد.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/5392>

